

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

27. února 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Článek 1 odst. 1 – Převod podniku – Zachování práv zaměstnanců – Provoz autobusových linek – Převzetí zaměstnanců – Nepřevzetí provozních prostředků – Důvody“

Ve věci C-298/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg (pracovní soud v Cottbusu – senáty v Senftenbergu, Německo) ze dne 17. dubna 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 2. května 2018, v řízení

Reiner Grafe,

Jürgen Pohle

proti

Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH,

OSL Bus GmbH

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra (zpravodaj), soudci,
generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. března 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH A.-K. Pfeiferem, M. Sandmaierem a O. Grimmem, Rechtsanwälte,
- za OSL Bus GmbH, A. Braunem a D. Ledwonem, Rechtsanwälte,
- za Evropskou komisi M. Kellerbauerem a C. Hödlmayrem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. července 2019,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 1977, L 61, s. 26).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Reinerem Grafem a Jürgenem Pohlem na straně jedné a společnostmi Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH (dále jen „SBN“) a OSL Bus GmbH (dále jen „OSL“) na straně druhé ve věci legality jejich propuštění společností SBN.

Právní rámec

- 3 Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001, L 82, s. 16), která vstoupila v platnost dne 11. dubna 2001, provedla, jak upřesňuje její bod 1 odůvodnění, kodifikaci směrnice 77/187.
- 4 Bod 3 odůvodnění směrnice 2001/23 uvádí, že „[j]e nezbytné stanovit opatření na ochranu zaměstnanců pro případ změny zaměstnavatele, zejména zajistit zachování jejich práv“.
- 5 Podle bodu 8 odůvodnění této směrnice „[p]rávní jistota a průhlednost vyžadují vyjasnění významu převodu v souvislosti s judikaturou Soudního dvora. Toto vyjasnění nemění oblast působnosti směrnice [77/187] tak, jak byla vyložena Soudním dvorem“.
- 6 Článek 1 odst. 1 směrnice 2001/23 stanoví:
 - a) Tato směrnice se vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení.
 - b) S výhradou písmene a) a následujících ustanovení tohoto článku se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou.

[...]
- 7 Článek 2 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

 - a) ‚převodcem‘ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která v důsledku převodu podle čl. 1 odst. 1 přestává být zaměstnavatelem ve vztahu k podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu;
 - b) ‚nabyvatelem‘ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která se v důsledku převodu podle čl. 1 odst. 1 stává zaměstnavatelem ve vztahu k podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu;

[...]

d) ‚zaměstnancem‘ rozumí jakákoli osoba, které je v příslušném členském státě poskytována ochrana jako zaměstnanci v souladu s platnými vnitrostátními předpisy o zaměstnávání.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Společnost SBN provozovala pro Landkreis Oberspreewald-Lausitz (okres Oberspreewald-Lausitz, Německo) od 1. srpna 2008 veřejnou přepravu cestujících autobusem, když tento okres v září 2016 zadal novu zakázku na dotčené přepravní služby.
- 9 Společnost SBN raději nepodala nabídku, neboť měla za to, že nemůže předložit nabídku hospodářsky životaschopnou. Ukončila činnost a informovala své zaměstnance o jejich propuštění. Dne 19. ledna 2017 uzavřela tato společnost dohodu o reorganizaci a sociálním plánu s radou zaměstnanců, přičemž tato dohoda stanovila vyplacení odstupného v případě, že zaměstnanci nedostanou od nového úspěšného uchazeče nabídku pokračování pracovního poměru, nebo pokud utrpí mzdové ztráty, když je posledně uvedený znova zaměstná.
- 10 Společnosti Kraftverkehrsgesellschaft Dreiländereck mbH byla od 1. srpna 2017 zadána zakázka na veřejné služby přepravy cestujících autobusem dotčené v původním řízení. Za účelem poskytování těchto služeb tato společnost založila dceřinou společnost OSL, kterou zcela vlastní. Posledně uvedená společnost zaměstnala většinu řidičů a řídicích pracovníků společnosti SBN.
- 11 V dubnu 2017 oznámila Kraftverkehrsgesellschaft Dreiländereck společnosti SBN, že nemá v úmyslu nakoupit či si pronajmout autobusy, depa a další provozní zařízení společnosti SBN, ani využít její servisní služby.
- 12 Pan Grafe byl od července 1978 zaměstnán na plný úvazek u společnosti SBN, jakož i její právní předchůdkyně, jako řidič autobusu a předák společnosti. Dopisem ze dne 27. ledna 2017 jej SBN propustila s účinností od 31. srpna 2017. Od 1. září 2017 je zaměstnán jako řidič autobusu u OSL. Vzhledem k tomu, že OSL neuznává předchozí pracovní doby dotčené osoby, zařadila ho do první platové třídy stanovené použitelnou kolektivní smlouvou.
- 13 V tomto kontextu R. Grafe zpochybňuje své propuštění společností SBN a tvrdí, že OSL je povinna pro účely jeho profesního zařazení zohlednit jeho dosud odpracovanou dobu v rámci společnosti SBN. Tento žalobce v původním řízení a jeho předchozí zaměstnavatel mají za to, že pracovní smlouva dotyčného byla převedena na OSL v rámci převodu podniku ve smyslu směrnice 2001/23.
- 14 Pan Pohle byl od listopadu 1979 rovněž zaměstnán na plný úvazek jako řidič autobusů a předák společností SBN. Tato společnost mu dopisem ze dne 27. ledna 2017 oznámila jeho propuštění s účinností od 31. srpna 2017. Nebyl zaměstnán novým úspěšným uchazečem. V této souvislosti zpochybňuje své propuštění a podpůrně se domáhá vyplacení odškodnění ve výši 68 034,56 eura na základě sociálního plánu zavedeného SBN. Posledně uvedená společnost prostřednictvím vzájemně žaloby tvrdí, že pracovní smlouva J. Pohleho byla převedena při převodu podniku na společnost OSL, a že v důsledku toho není povinna vyplatit odškodnění.
- 15 OSL se opírá o rozsudek ze dne 25. ledna 2001, Liikenne (C-172/99, EU:C:2001:59) a tvrdí, že jelikož hmotné výrobní prostředky, zejména autobusy, nebyly v projednávaném případě převzaty, nemůže dojít k převodu podniku ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 16 SBN tvrdí, že vzhledem k platným technickým a environmentálním normám bylo vyloučeno převzetí autobusů novým úspěšným uchazečem o dotčenou veřejnou zakázku. Předpisy týkající se zadávacích řízení totiž vyžadují, aby autobusy nepřekračovaly maximální stáří 15 let. Měly by rovněž splňovat alespoň environmentální normu „Euro 6“. Přitom ke dni zadání této veřejné zakázky, která byla uzavřena na dobu deseti let, bylo podle společnosti SBN průměrné stáří autobusů této společnosti 13

let. Kromě toho tyto autobusy splňují pouze normy „Euro 3“ nebo „Euro 4“. Dále nesplňují požadavky dostupnosti pro zdravotně postižené osoby. SBN dodává, že využívání služeb autobusových dep již není nezbytné, jelikož údržba nebo oprava autobusů mohly být svěřeny specializovaným dílnám.

- 17 Podle společnosti SBN z dotčeného zadávacího řízení vyplývá, že řidiči autobusu musí mít platné povolení, musí mít znalosti o právním rámci a platné profesní právní úpravě, být schopni poskytnout cestujícím informace, mít dobrou znalost sítě a silnic, tras a jízdního řádu v obsluhované oblasti, regionálních autobusových linek, přípojů, jakož i železničních tratí a tarifních podmínek. Dodává, že tito řidiči jsou ve venkovských oblastech „omezeným zdrojem“. Jejich know-how a znalosti sítě vedly k tomu, že řidiči autobusů společnosti SBN znovu zahájili činnost ode dne 1. srpna 2017, takže kontinuita služby veřejné přepravy byla v okrese zajištěna. Z toho vyvozuje, že jsou to řidiči, kteří představují hospodářskou jednotku.
- 18 V této souvislosti se předkládající soud, který považuje popis právního a skutkového rámce předložený společností SBN za přesný, táže, zda se na projednávanou věc v původním řízení použije řešení vyplývající z rozsudku ze dne 25. ledna 2001, *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59).
- 19 Za těchto podmínek se *Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg* (pracovní soud v Cottbusu – senáty v Senftenbergu, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Představuje převod provozu autobusových linek autobusovým dopravcem jinému dopravci na základě zadávacího řízení podle směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby [(Úř. věst. 1992, L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/001, s. 322),] převod podniku ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice [77/187], i když mezi oběma uvedenými podniky nebyly převedeny žádné významné provozní prostředky, zejména autobusy?
- 2) Odůvodňuje domněnka, že při zadání zakázky na služby na dobu určitou již autobusy nemají velký význam pro hodnotu podniku na základě rozumného obchodního rozhodnutí podniku z důvodu jejich stáří a stoupajících technických požadavků (emise výfukových plynů, nízkopodlažní vozidla), odklon [Soudního dvora] od jeho rozsudku ze dne 25. ledna 2001, *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59) v tom smyslu, že za těchto podmínek může vést k použitelnosti směrnice [77/187] i převzetí podstatné části personálu?“ [...]

K předběžným otázkám

- 20 Úvodem je třeba připomenout, že i když se otázka týká výkladu směrnice 77/187, přepisem použitelným v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení je směrnice 2001/23, jejímž cílem je, jak je uvedeno v bodě 8 jejího odůvodnění, právě kodifikovat směrnici 77/187 za účelem vyjasnění pojmu převodu podniku ve světle judikatury Soudního dvora.
- 21 Podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci převzetí činnosti hospodářskou jednotkou v rámci zadávacího řízení brání skutečnost, že tato jednotka nepřevzala provozní prostředky, jejichž vlastníkem byla hospodářská jednotka, která vykonávala tuto činnost dříve, kvalifikaci této transakce jako převodu podniku.
- 22 Je třeba připomenout, že podle článku 1 odst. 1 písm. b) této směrnice se převodem rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou. Pojem jednotka tedy odkazuje na organizované seskupení osob a majetku, které umožňuje výkon hospodářské činnosti, která sleduje vlastní cíl.

- 23 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že rozhodujícím kritériem pro určení existence převodu je okolnost, že si hospodářská jednotka zachovává svou identitu, což vyplývá zejména ze skutečného pokračování v provozu nebo jeho převzetí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 25, jakož i citovaná judikatura).
- 24 K určení toho, zda je tato podmínka splněna, je třeba vzít v úvahu všechny skutkové okolnosti charakterizující dotčenou operaci, k nimž patří zejména typ podniku nebo závodu, o který se jedná, převedení nebo nepřevedení takových hmotných složek podnikání, jako jsou budovy a movitý majetek, hodnota nehmotných složek v době převodu, převzetí nebo nepřevzetí podstatné části původních zaměstnanců novým zaměstnavatelem, převedení nebo nepřevedení klientely, jakož i stupeň podobnosti činností vykonávaných před převodem a po převodu a délka případného pozastavení těchto činností. Tyto skutečnosti však představují pouze dílčí aspekty celkového posouzení, které je třeba provést, a nemohou být proto hodnoceny samostatně (rozsudek ze dne 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 26, jakož i citovaná judikatura).
- 25 Význam prisuzovaný jednotlivým kritériím se konkrétně nezbytně liší v závislosti na vykonávané činnosti, ba dokonce na výrobních nebo provozních postupech používaných v daném podniku, závodu nebo v dotčené části závodu (rozsudek ze dne 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 27, jakož i citovaná judikatura).
- 26 Je třeba rovněž upřesnit, že na základě pouhého převzetí činnosti určité hospodářské jednotky jinou hospodářskou jednotkou nelze dospět k závěru, že byla zachována její identita. Identitu takové jednotky totiž nelze omezit pouze na činnost, kterou je pověřena. Tato identita vyplývá z několika neoddelitelných prvků, jako jsou její zaměstnanci, vedoucí pracovníci, organizace práce, provozní metody, a případně provozní prostředky, kterými disponuje (rozsudek ze dne 20. ledna 2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, bod 41, a ze dne 20. července 2017, Píscarreta Ricardo, C-416/16, EU:C:2017:574, bod 43).
- 27 Z výše uvedeného vyplývá, že kvalifikace převodu podniku předpokládá několik zjištění skutkové povahy, přičemž tuto otázku musí posoudit *in concreto* vnitrostátní soud s ohledem na kritéria stanovená Soudním dvorem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. srpna 2018, Colino Siguënza, C-472/16, EU:C:2018:646, bod 45), jakož i cíle sledované směrnicí 2001/23, jak jsou uvedeny zejména v bodě 3 odůvodnění této směrnice.
- 28 V tomto rámci se předkládající soud konkrétně táže na použití v projednávané věci řešení stanoveného v rozsudku ze dne 25. ledna 2001, Liikenne (C-172/99, EU:C:2001:59), v němž se jednalo o zakázku týkající se poskytování služby autobusové dopravy pokrývající sedm regionálních linek na dobu tří let. Nový provozovatel odkoupil pracovní oděvy některých řidičů, kteří k němu přešli do zaměstnání, a v očekávání dodání objednaných vozidel si na dobu několika měsíců pronajal pouze dva autobusy předchozího provozovatele.
- 29 Soudní dvůr, který byl dotázán na existenci převodu podniku ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 77/187, nejprve v bodě 39 rozsudku ze dne 25. ledna 2001, Liikenne (C-172/99, EU:C:2001:59), zdůraznil, že autobusová doprava nemůže být považována za činnost spočívající především na pracovní síle, jelikož vyžaduje značné vybavení a zařízení. Soudní dvůr doplnil, že skutečnost, že hmotná aktiva užívaná k provozu dotčených autobusových linek nebyla převedena z dosavadního úspěšného uchazeče o zakázku na nového, proto představuje okolnost, kterou je třeba zohlednit pro účely kvalifikace převodu podniku. Dále v bodě 42 tohoto rozsudku rozhodl, že hmotná aktiva významně přispívají k výkonu této činnosti a neexistence převodu takových aktiv, která jsou nezbytná k řádnému fungování dotčené jednotky, z dosavadního úspěšného uchazeče o zakázku na veřejné služby přepravy autobusem na nového musí vést k závěru, že si tato jednotka nezachovala svou identitu. Konečně Soudní dvůr v bodě 43 uvedeného rozsudku dospěl k závěru, že v takové situaci, jako je situace dotčená v této věci, se směrnice 77/187 nepoužije v případě neexistence převodu významných hmotných aktiv mezi dosavadním a novým úspěšným uchazečem o zakázku.

- 30 Je však třeba uvést, že jelikož v bodě 39 rozsudku ze dne 25. ledna 2001, *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59), Soudní dvůr zdůraznil, že nepřevedení hmotných aktiv používaných k provozování dotčených autobusových linek z dosavadního na nového úspěšného uchazeče o zakázku představuje okolnost, kterou je třeba vzít v úvahu, nelze z tohoto bodu vyvodit, že převzetí autobusů musí být považováno *in abstracto* za jediný určující faktor převodu podniku, jehož činnost spočívá ve veřejné přepravě cestujících autobusem.
- 31 Za účelem určení, zda skutečnost, že nedošlo k převodu provozních prostředků, kterými jsou autobusy, brání tomu, aby byl převod kvalifikován jako převod podniku, musí tudíž předkládající soud zohlednit okolnosti věci, která mu byla předložena.
- 32 V tomto ohledu z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že dodržování nových technických a environmentálních norem uložených veřejným zadavatelem, pokud jde o provozní prostředky, neumožňuje jak z hospodářského, tak z právního hlediska podniku, kterému byla zakázka zadána, převzít provozní prostředky podniku, který byl předchozím úspěšným uchazečem o zakázku na veřejné služby přepravy dotčenou v původním řízení. Z hospodářského hlediska by totiž nebylo rozumné, aby nový provozovatel převzal stávající autobusový park skládající se z vozidel, která vzhledem k tomu, že dosáhla povolené doby provozu a nedodržují omezení uložená veřejným zadavatelem, nebyla využitelná.
- 33 Jinými slovy, rozhodnutí nového hospodářského subjektu nepřevzít provozní prostředky uvedeného podniku bylo dáno vnějšími omezeními, kdežto jak uvedla generální advokátka v bodě 54 svého stanoviska, nic ve vylíčení skutkového stavu ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 25. ledna 2001, *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59), nenasvědčuje tomu, že tak tomu bylo v této věci.
- 34 Z údajů poskytnutých předkládajícím soudem a shrnutých v bodě 16 tohoto rozsudku ostatně vyplývá, že s ohledem na technické a environmentální normy stanovené veřejným zadavatelem by byl podnik, který byl dříve úspěšným uchazečem o zakázku na veřejné služby přepravy dotčené ve věci v původním řízení, sám nucen, pokud by podal nabídku na tuto zakázku a byla by mu zadána, v blízké budoucnosti nahradit své provozní prostředky.
- 35 V tomto kontextu tedy neexistence převodu provozních prostředků v rozsahu, v němž vyplývá z právních, environmentálních nebo technických omezení, nutně nebrání tomu, aby bylo převzetí dotčené činnosti kvalifikováno jako „převod podniku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 36 Proto přísluší předkládajícímu soudu, aby určil, zda jiné skutkové okolnosti mezi těmi, které jsou uvedeny v bodech 24 až 26 tohoto rozsudku, umožňují dospět k závěru o zachování identity dotčené jednotky, a tudíž o existenci převodu podniku.
- 37 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, jak uvedla generální advokátka v bodě 40 svého stanoviska, že z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že nový provozovatel poskytuje službu autobusové dopravy, která je v zásadě obdobná službě poskytované předchozím podnikem, která nebyla přerušena a pravděpodobně byla provozována z velké části na stejných linkách a pro tytéž cestující.
- 38 Zadruhé předkládající soud zdůrazňuje, že přítomnost zkušených řidičů autobusů v takové venkovské oblasti, jako je okres *Operspreewald-Lausitz*, je zásadní pro zajištění kvality dotčené veřejné služby přepravy. Zejména uvádí, že tito řidiči musí mít dostatečnou znalost tras, jízdních řádů v obsluhované oblasti a tarifních podmínek, jakož i ostatních regionálních autobusových linek, tras železniční dopravy a stávajících přípojů, aby mohli zajistit nejen prodej jízdenek, ale rovněž poskytnout cestujícím informace nezbytné k uskutečnění plánované přepravy.
- 39 V tomto kontextu je třeba připomenout, že v rozsahu, v němž kolektiv zaměstnanců, který trvale spojuje společná činnost, může odpovídat hospodářské jednotce, taková jednotka je způsobilá zachovat si svoji identitu i po převodu v případě, kdy se nový zaměstnavatel nespokojí s pokračováním v dotčené

činnosti, ale převezme rovněž podstatnou část – co do počtu a kvalifikace – pracovníků, které jeho předchůdce předtím vyčlenil speciálně pro tento úkol. V takovém případě totiž nový zaměstnavatel získá organizovaný soubor složek podnikání, který mu umožní trvale pokračovat v činnostech nebo některých činnostech převádějího podniku (rozsudek ze dne 20. ledna 2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, bod 36 a citovaná judikatura).

- 40 Ve věci v původním řízení, v rozsahu, v němž jak bylo uvedeno v bodech 32 a 35 tohoto rozsudku, není absence převzetí provozních prostředků nezbytných k provozování hospodářské činnosti nutně překážkou zachování identity jednotky dotčené v původním řízení, musí být převzetí převážné části řidičů považováno za skutkovou okolnost, kterou je třeba vzít v úvahu za účelem kvalifikace dotčené operace jako převodu podniku. V tomto ohledu ze skutečností dotčených v původním řízení vyplývá, že zaměstnancům převzatým novým provozovatelem byly přiděleny totožné nebo podobné úkoly a disponují specifickými dovednostmi a kvalifikacemi nezbytnými pro pokračování v dotčené hospodářské činnosti bez přerušení.
- 41 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci převzetí činnosti hospodářskou jednotkou, jejíž výkon vyžaduje podle zadávacího řízení významné provozní prostředky, skutečnost, že uvedená jednotka nepřevzme tyto prostředky nacházející se ve vlastnictví hospodářské jednotky, která vykonávala tuto činnost předtím, z důvodu právních, environmentálních a technických omezení, která uložil veřejný zadavatel, nezbytně nebrání kvalifikaci tohoto převzetí činnosti jako převodu podniku, jestliže jiné skutkové okolnosti, jako je převzetí podstatné části zaměstnanců a pokračování v uvedené činnosti bez přerušení, umožňují určit zachování identity dotčené hospodářské jednotky, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci převzetí činnosti hospodářskou jednotkou, jejíž výkon vyžaduje podle zadávacího řízení významné provozní prostředky, skutečnost, že uvedená jednotka nepřevzme tyto prostředky nacházející se ve vlastnictví hospodářské jednotky, která vykonávala tuto činnost předtím, z důvodu právních, environmentálních a technických omezení, která uložil veřejný zadavatel, nezbytně nebrání kvalifikaci tohoto převzetí činnosti jako převodu podniku, jestliže jiné skutkové okolnosti, jako je převzetí podstatné části zaměstnanců a pokračování v uvedené činnosti bez přerušení, umožňují určit zachování identity dotčené hospodářské jednotky, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.

Podpisy.